

ÎNVIAT ȘI RĂPIT, PENTRU A FI ÎNVIAT ȘI RĂPIT - Partea a doua

Să deschidem Bibliile la Efeseni 2.1-10:

„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre,

în care trăiați odinioară după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți.

Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,

ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.

Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.”

Doresc să citesc același citat pe care l-am citit miercuri și duminica trecută. Apoi, prin harul lui Dumnezeu, vom merge mai departe.

În mesajul **Este răsăritul soarelui**, fratele Branham a spus:

„Legănarea snopului! Ce a fost snopul? Cel dintâi care a ajuns la maturitate, primul care a dovedit că era grâu, care a dovedit că era snop.

Aleluia! Sunt sigur că înțelegeți despre ce vorbesc. A fost legănat peste oameni. Mai întâi, va veni la suprafață un Mesaj care va arăta, pentru epoca Miresei, că maturitatea deplină a Cuvântului s-a întors din nou în Puterea Lui deplină și că este legănat deasupra oamenilor, prin aceleași semne și minuni pe care le-a făcut El acolo în urmă, pentru o înviere din denominaționalismul întunecat.

Vorbind soției Sale, El a spus: „Fiindcă Eu trăiesc, și voi trăiți”. „Fiindcă eu trăiesc, și voi trăiți”. Ce înviere a fost aceea! Ce înviere este aceasta, să fii adus la Viață din morți, „să fii făcut viu în Hristos Isus”, prin Puterea de aducere la viață a lui Dumnezeu”.

În timpul său, în anul 1965, fratele Branham spunea: *„va veni la suprafață un Mesaj, pentru epoca Miresei, pentru o înviere din denominaționalismul întunecat,”.*

Deci el vorbea atunci despre o înviere din denomiționalismul mort pentru că în acel punct, denomiționalismul murise. El adusese moarte și își arătase ciclul deplin al morții. Atunci, la sfârșitul epocii Laodicea, fratele Branham a stat acolo și a spus: *„Aceasta este o înviere din denomiționalismul întunecat.”*

La prima înviere, când Isus Hristos S-a întors din morți, a făcut-o ca Stâlp de Foc, în ziua de Rusalii, pentru a confirma Cuvântul și făgăduința. Apostolii au fost capabili să ia ceea ce se petrecea și să spună: *„Aceasta este ceea ce a vestit prorocul Ioel, este cutare și cutare”,* iar El a venit pentru a dovedi Cuvântul sau pentru a-L manifesta.

Astfel, în cadrul acelei învieri, El a venit la suprafață în manifestarea Cuvântului. În această înviere, el a spus: *„un Mesaj care va arăta, pentru epoca Miresei, că maturitatea deplină a Cuvântului s-a întors din nou în Puterea Lui deplină și că este legănat deasupra oamenilor, prin aceleași semne și minuni pe care le-a făcut El acolo în urmă, pentru o înviere din denomiționalismul întunecat. „Fiindcă Eu trăiesc, și voi trăiți”.*

Așa cum am spus data trecută, ceea ce vedem acum este faptul că Cuvântul a fost readus în puterea deplină, în descoperirea Sa deplină. Acum, Cuvântul trăiește și toată Cartea este vie prin descoperirea Cuvântului. El a fost pus în umbră prin crezuri, dogme și păreri omenești, prin tot felul de biserici și denomițiuni; ele au pus Cuvântul în umbră, iar El a intrat în întuneric, zăcând adormit în timpul Epocii întunecate ca și cum ar fi fost pierdut sau mort, dar referindu-se la Luther, fratele Branham a spus: *„Vedeți, un firicel începea să iasă din pământ, crescând mai departe prin Wesley și epoca pentecostală și întorcându-se înapoi la bob, la măsura deplină a Cuvântului.”*

Când ne-am întors înapoi la măsura deplină a Cuvântului, El a spus: *„Fiindcă Eu trăiesc, și voi trăiți.”* Când Isus Hristos a înviat și a trăit, El le-a spus apostolilor Săi: *„Eu voi veni la voi. Eu voi fi Mângâietorul și voi veni la voi pentru că dacă Eu trăiesc, și voi trăiți”.* Astfel, fiindcă acest Cuvânt trăiește astăzi, trăim și noi. Așadar, ceea ce îmi dă curaj și mă poziționează undeva este faptul că pot vedea

Cuvântul trăind, deoarece, când văd Cuvântul trăind, trăiesc și eu. Când El a venit din întuneric, din umbră, și a trecut în plinătatea vieții Sale, când El a venit la Lumină și la Viață, am venit și eu la viață, fiindcă sunt ceea ce este acest Cuvânt. Amin!

În mesajul **Locul ales de Dumnezeu pentru închinare**, fratele Branham a spus:

„Observați, când această mare putere a lui Dumnezeu care se mișcă, vine într-un fiu al lui Dumnezeu, îl aduce la Viață, Duhul de Viață intră în el. Ce face atunci? Îl așază chiar acum în locurile cerești. Nu „vom fi așezați”, noi suntem acum, am înviat deja.”

„Noi am înviat deja.” Întrebarea care se pune este: „Am înviat fiecare dintre noi?”, fiindcă titlul nostru este: **„Înviat și răpit pentru a fi înviat și răpit.”**

Dacă ar fi să trecem la subiect, dacă nu putem veni astăzi la o înviere și o răpire, nu are niciun rost să ne așezăm pe călcâie și să așteptăm să se petreacă ceva, pentru că acel ceva pe care îl așteptăm să se întâmple, se întâmplă deja. Noi am primit deja această mărturie, iar în sufletul nostru, s-a schimbat ceva, ceva a fost adus la Viață dovedind că va urma o altă schimbare. Așadar, pentru noi este important să înțelegem ceea ce se petrece acum, nu să căutăm în mod constant ceea ce se va întâmpla, pentru că ce se va întâmpla, este mărturisit de ceea ce s-a întâmplat deja, iar ceea ce s-a întâmplat depune mărturie despre ceea ce se va întâmpla. Așadar, noi putem să ne concentrăm pe ceea ce a făcut Dumnezeu în trecut sau pe ce se va întâmpla în viitor, și să trecem pe lângă ceea ce face chiar acum. Iar dacă trecem pe lângă ceea ce face El chiar acum, trecem de fapt pe lângă mecanismul care ne va duce acolo unde El are nevoie de noi să fim și unde dorim și noi să fim.

Noi putem spune mereu: „Vreau să fiu acolo. Aștept cu nerăbdare ca atomii mei să fie schimbați și să ajung în Mileniu, și stau aici așteptând, așteptând și iar așteptând”, dar dacă rămânem în această stare, vom trece pe lângă metoda

folosită de El ca să ne ducă acolo. Așteptând, nu vom ajunge niciodată acolo. De aceea, Diavolul proiectează în mod constant lucrurile în viitor, orbindu-ne față de ceea ce se petrece chiar înaintea ochilor noștri, față de ceea ce ne înconjoară, față de ceea ce se petrece în acest moment pentru credincioși. Dacă ne va face să fim orbi față de ceea ce are loc acum, acest Cuvânt care aduce această Viață poporului ca să învie Viața din ei, nu îi va duce niciodată la toate acele lucruri. Dacă Diavolul ne poate determina să ne concentrăm într-o parte sau alta, vom trece pe lângă ceea ce se petrece acum. El știe că dacă nu înțelegem ce se petrece acum, dacă nu ne mișcăm cu Duhul și cu ceea ce face Dumnezeu acum, nu vom ajunge niciodată la lucrurile pe care ne concentrăm; iar dacă vom continua să împingem și să alocăm lucrurile de-a lungul drumului, vom arăta ca și măgărușul care merge după morcovul agățat de un băț. El se uita în mod constant la morcov pentru a se asigura că este acolo, dar nu a ajuns niciodată la el.

Aș vrea să pun o întrebare: „Cum știi eu că atomii mei se vor schimba?” Pentru că am înviat deja, iar Răpirea a început cu un Strigăt. Eu am auzit Strigătul, și El m-a trecut într-o stare diferită; m-a răpit din denominaționalismul mort; m-a răpit din Laodicea și m-a adus în Epoca Miresei, aducând ceva din interiorul meu la Viață. În acest fel, știu sigur că atomii mei se vor schimba. Eu nu merg în mod constant după un băț și o sfoară de care a fost legat un morcov, mișcându-mă în jur fără țintă și nădăjduind că într-o zi voi ajunge la el. Nu! Eu voi ajunge la el, pentru că am mâncat deja morcovul duhovnicește. Eu am gustat deja că Domnul este bun, știu aceasta, am experimentat-o și o voi mai experimenta.

Profetul lui Dumnezeu ne-a spus că cea mai mare problemă pe care a văzut-o uneori în biserică, a fost frica, și a mai spus că unele din aceste lucruri se întâmplă ca să îndepărteze teama. Este atât de multă teamă precum: „Eu nu sunt cu adevărat un copil al lui Dumnezeu. Nu voi reuși, voi rămâne în urmă pentru nu voi fi îndeajuns de bun,” și tot felul de asemenea lucruri prostești. Dar de fapt, ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi prin slujba fratelui Branham, este că a îndepărtat taina despre nașterea din nou, ca să putem înțelege ce este de fapt nașterea din nou.

Să mergem mai departe cu citatul nostru:

„Noi am înviat deja, mecanica și dinamica au început să lucreze, ne-au înviat, și suntem înviați în Prezența lui Dumnezeu, acolo unde este Duhul Său.”

Acum, aș vrea să citesc un citat din **Pecetea Paștelui**:

„Dacă suntem rânduiți pe acel pământ, dacă suntem rânduiți să fim pe acel pământ; ca și vulturul care umblă în curtea găinilor. Dacă sunteți rânduiți pe acel pământ, Duhul Sfânt este aici ca să vă găsească.”

Cine pe cine găsește? *„Duhul Sfânt este aici ca să vă găsească.”* Dacă sunteți rânduiți înainte de întemeierea lumii, Duhul Sfânt este aici ca să vă găsească. Dacă purtați în sufletul vostru o porțiune din Dumnezeu; un atribut al Său; o genă a lui Dumnezeu; o parte din Viața lui Dumnezeu, o parte din Cuvântul lui Dumnezeu, voi nu puteți fi pierduți și nu veți mai putea fi pierduți, așa cum nici Dumnezeu nu poate fi pierdut. După mine, nu contează ce terminologie folosim noi, este același lucru. Este parte din Dumnezeu, este Viața lui Dumnezeu, este Cuvântul lui Dumnezeu, este Lumina lui Dumnezeu, este Dumnezeu, iar dacă noi purtăm aceasta în sufletul nostru, cum mai putem fi pierduți? Dumnezeu este aici, Viața este aici căutându-se, iar El ne va găsi. La Dumnezeu nu există rateuri sau ceva pe aproape, ci este ceva sigur pentru că totul a fost sigur înainte de întemeierea lumii. El ne caută și ne va găsi.

„...Iar când vă găsește, veți recunoaște chemarea Sa.”

Slăvit să fie Domnul! Nu au fost eforturile noastre de a găsi ceva ce L-a adus pe Duhul Sfânt la noi, ci Duhul Sfânt a venit la mine și m-a găsit, iar când m-a găsit, am recunoscut chemarea Sa. Vedeți, aceasta îndepărtează toată presiunea și toată frica deoarece noi răspundem chemării Sale. *„Tot ce mi-a dat Tatăl va veni la Mine.”* Tatăl ne va atrage. Nu noi încercăm să-L atragem pe Tatăl, ci El ne atrage pe noi. Nu noi încercăm să facem să se întâmple ceva, ci Dumnezeu face să se întâmple ceva.

Vedeți, Evanghelia poate fi propovăduită într-un asemenea fel, încât să simțim în mod constant că nu am depus destul de mult efort; că nu am încercat destul de mult; că nu am găsit ceea ce ar fi trebuit să găesc, nerealizând că ceea ce trebuie să găsim, este de fapt, ceea ce trebuie să ne găsească pe noi, iar când ne găsește, aduce la Viață în interiorul nostru ceva, ca să înțelegem Cine sau Ce este ceea ce ne-a găsit.

„Voi veți ști ceasul în care trăiți. Veți ști că aceste lucruri trebuie să se întâmple. Sunteți răpiți repede pentru a le întâlni, iar acum, stați în locurile cerești în Hristos Isus. Oh, ce făgăduință! Ce Tată ceresc! Cine ne-ar da aceste lucruri?”

Pe baza acestui citat, pe ceea ce a spus profetul Domnului, noi suntem răpiți! Este o parte din noi care este deja răpită, și care se află în locurile cerești în Hristos Isus.

Când Duhul Sfânt ne găsește și recunoaștem chemarea Lui, știm ceasul în care trăim și lucrurile care trebuie să se întâmple, și atunci: *„Suntem răpiți repede pentru a le întâlni”*. Eu cred că aceasta ne permite să încetăm să mai împingem lucrurile de-a lungul drumului și să începem să trăim în beneficiile date nouă.

În mesajul **Este răsăritul soarelui** din anul 1965, citim:

„Vedeți, acum voi sunteți deja înviați. Când Dumnezeu L-a înviat pe El, v-a înviat pe voi. Fiul este chiar acum peste voi, iar voi creșteți într-o Viață înfloritoare, așa cum a fost El, ca să fiți înviați pe deplin în acea ultimă zi. Voi aveți acum potențialul vostru. Cum știți aceasta? Sufletul vostru s-a schimbat, nu-i așa? Trupul vostru a venit în ascultare de el, nu-i așa? În ascultare de (obiserică? Nu), de Cuvânt, care este Viața. Atunci, acum voi sunteți înviați din morți.”

Voi lua această afirmație ca fiind adevărată pentru mine: *„atunci, acum voi sunteți înviați din morți.”* Voi ați auzit chemarea, ați recunoscut Mesajul pentru ceasul

vostru și de îndată, ați fost răpiți pentru a-L întâlni; noi am fost înviați și răpiți. Amin!

„Este Paștele, cu Isus și cu mine. Este Paștele, cu voi și Isus. Și este Paștele, cu voi, cu mine și Isus. Noi suntem cu toții... Sau Isus, voi și eu, noi suntem înviați toți împreună.”

Fratele Branham a spus în **Faptele sunt credința exprimată** din anul 1965:

„Eu sunt doi oameni diferiți... Eu sunt trup, duh și suflet, trei oameni diferiți, dar numai unul mă face o ființă.”

În **Întrebări și răspunsuri** din anul 1964, el a spus:

„Vedeți, voi sunteți o persoană duală, trei oameni în unul, suflet, trup și duh.”

Tot în anul 1965, în **Lucruri care vor fi**, fratele Branham a spus:

„Sunt trei persoane ale voastre. Cea dinafară este trupul care are cinci simțuri cu care voi intrați în contact cu casa voastră pământească. Cea dinăuntru este un duh. Sunt cinci simțuri acolo, dragostea, conștiința și așa mai departe. Dar înăuntru acesteia este sufletul”.

Am dorit să aduc aceste lucruri, pentru că fratele Branham a spus că noi suntem trei persoane, dar de fapt suntem unul. În noi există trei persoane. Dacă veți observa, toate citatele pe care le voi aduce astăzi, cu excepția unuia, sunt din anul 1965, fiindcă după deschiderea Peciților, fratele Branham s-a concentrat mult pe acestea, ca să le înțelegem bine, deoarece el îndepărta taina cu privire la cine suntem noi. De fapt, el desfăcea taina cu privire la cine suntem noi pentru că de-a

lungul Epocilor bisericilor, am crezut că suntem oameni care am simpatizat o linie de propovăduire cu care am fost de acord, și fiind de acord cu acel fel de propovăduire, am fost mântuiți și născuți din nou. Aceasta a fost înțelegerea denominațională. De aceea, denominațiunile de astăzi bat la uși, umblă dintr-o parte în alta, folosind orice fel de truc sau mecanism ca să-i ducă pe oameni într-o biserică și să-i determine să stea jos și să asculte. Scopul lor este să-i ducă pe oameni acolo ca să accepte și să recunoască ceea ce este predicat, iar dacă primesc și recunosc cu mintea lor un fapt istoric, adică faptul că a existat un Om numit Isus care a fost Dumnezeu în trup de carne, care a venit și a murit pentru ei, dacă pot fi de acord cu aceasta și spun cu gura lor că cred aceasta, sunt mântuiți și pot fi născuți din nou, deci sunt credincioși născuți din nou. Dar acesta este întinericul denominațional. Acesta ia tot planul lui Dumnezeu și-l așază pe capacitatea noastră de a primi ceva și pe înțelegerea noastră.

Fratele Branham a ajuns la sfârșitul slujbei sale și a început să dezvăluie taina, îndepărtând mahrama. De aceea, noi am găsit că uneori în denominațiuni este tendința de-a implora pe cineva să fie de acord cu ceea ce spune altcineva. „Repetă după mine, spune ceea ce spun eu.” Cumva, există credința că dacă cineva poate determina pe altcineva să repete cuvintele ieșite din gura sa, acela este mântuit și născut din nou, este o făptură născută din nou. Dar cum este posibil ca cuvintele ieșite din gura cuiva să-L oblige pe Dumnezeu să ne umple cu Duhul Lui? Înțelegeți ce vreau să spun? Sau a predica un fapt istoric, faptul că Isus Hristos a venit și a murit pe Calvar, iar dacă cineva primește aceasta, poate fi mântuit și născut din nou? Sigur că aceste lucruri fac parte din Cuvânt, din temelie, dar numai capacitatea de-a recunoaște: „Da, așa s-a întâmplat. Eu cred că este adevărat”, sau: „El a murit pentru păcatele lumii”, nu este taina răscumpărării, nu este taina nașterii din nou și nu te face o făptură nouă, deși este adevărul.

Fratele Branham a îndepărtat masca de pe aceasta și a spus: Nu este faptul că ești de acord cu un predicator, nu este ceea ce a spus cineva în timpul unei campanii, o acțiune întreprinsă de noi sau o pledoarie făcută, ci de fapt, singura cale prin care tu poți fi născut din nou, este faptul că în sufletul nostru a existat o sămânță-genă a lui Dumnezeu, dinainte de întemeierea lumii.

Era parte din Dumnezeu, și Dumnezeu a venit s-o caute; Dumnezeu urma să o aducă la Viață prin faptul că a rânduit mai dinainte un Cuvânt Sămânță pentru o anumită epocă.

Așadar, Dumnezeu urma să aibă un Cuvânt descoperit, propovăduit într-o anumită epocă, iar când acestea două au venit împreună urmau să deschidă credința care se afla deja în inima voastră; când a avut loc aceasta, voi ați putut spune: „Aceasta nu este altceva decât Adevărul! Eu cred că acesta este Adevărul”, nu prin înțelegere firească sau prin ceva rostit de buze umane, ci printr-o Sămânță care vine la Viață în nașterea din nou, aceasta fiind nașterea din nou.

Ceea ce a făcut Dumnezeu prin fratele Branham a fost să deschidă taina denominaționalismului. De aceea, putem vedea cum în denominațiuni, părinții își imploră copiii: „Vino la biserică cu mine! Vino la biserică cu mine! Oh, dacă aș putea să-i fac să audă și să fie de acord cu ceea ce se propovăduiește!”

Ascultați, dacă acolo este o Sămânță, Duhul Sfânt o va găsi. Duhul Sfânt o va găsi. Ceea ce trebuie să facem noi, este nu să implorăm sau să pledăm, ci să lăsăm Lumina să strălucească pur și simplu, să împărtășim Cuvântul, să avem credință și să credem că nici măcar unul nu va trece pe lângă El, că El nu-l va pierde pe niciunul dintre ei, pentru că Duhul Sfânt va găsi orice Sămânță rânduită mai dinainte. Amin! Noi aproape că-i speriem pe oameni ca să-L primească pe Hristos. Ce au primit prin acea teamă,? O părere, un concept? Dar cum puteți să-L primiți pe Hristos fără să primiți Cuvântul? Ei sunt unul și același lucru. Amin! De prea multe ori, este tentația de a separa Cuvântul și Duhul.

În citatul din **Este răsăritul soarelui**, noi am citit: *„Trupul vostru a venit în ascultare de el, nu-i așa? În ascultare de (o biserică? Nu) de Cuvânt, care este Viața.”*

Isus a spus: *„Cuvintele Mele sunt Duh și Viață”*, dar este o tentație prea mare să separăm Cuvântul și Duhul sau să spunem: „Trebuie să te facem să ajungi în

contact cu Duhul. Aceasta este tot. Dacă intri în contact cu Duhul, El te va conduce și te va călăuzi în tot Adevărul, și atunci vei găsi Cuvântul.” Nu acesta este felul în care a predicat fratele Branham lucrurile în anul 1965. La sfârșitul slujbei sale, el nu a predicat lucrurile în felul acesta, ci a spus: „*Cuvântul vine la voi și deschide taina, iar voi sunteți născuți din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu*”, voi sunteți spălați prin Apa Cuvântului. Cuvântul și Duhul merg împreună. Când primiți Cuvântul, primiți și Duhul. Când respingeți Cuvântul, respingeți și Duhul. Astfel, există un pentecostalism care spune: „Dacă te pot aduce în contact cu Duhul, El te va conduce și te va călăuzi în tot Adevărul.” Acesta este adevărul, este corect, Duhul ne va conduce în tot adevărul, dar este nevoie ca Duhul să vină să aducă acea sămânță la Viață, și să ne conecteze cu Duhul, iar Duhul ne va cuprinde ca să ne călăuzească și să ne conducă în tot Adevărul. Amin!

Fratele Branham ne-a spus că în noi sunt trei persoane. Noi suntem trei persoane în una. Când începem să predicăm sau să vorbim despre aceasta, folosim de fapt acești termeni care sunt atât de incapabili să exprime cu acuratețe tot Adevărul. Aș spune: descoperirea Cuvântului este curată. Sau aș spune: Cuvântul este curat, și Cuvântul este Dumnezeu.

Pentru mine, cea mai bună cale de a-L înțelege pe Dumnezeu, este prin descoperire divină pentru că este curată.

Dar Dumnezeu vrea ca Cuvântul Lui să fie predicat. El a vrut să fie scris sub formă de Carte, dar atunci, puritatea Lui a fost diminuată. Nu vreau să spun aceasta într-un fel profanator, ci vreau să spun că atunci când noi luăm acest Cuvânt desăvârșit al lui Dumnezeu, curat ca și cristalul și-L aducem jos în limbajul uman, îl coborâm de la acea formă curată și desăvârșită pentru că limbajul uman nu este desăvârșit, ci defect, și la fel este înțelegerea noastră cu privire la El. Acum, El a venit jos printr-un mecanism pe care Dumnezeu urma să-l folosească pentru a vesti Cuvântul Său, prin Cuvântul scris, vorbit și prin propovăduirea Lui, dar singura cale de întoarcere la ceea ce este desăvârșit, este dacă prin mecanismul limbajului uman, Dumnezeu aduce la Viață ceva dinăuntru dând o descoperire divină de la Tatăl, ceea ce ne conectează înapoi la o Formă mai înaltă care este Însuși

Dumnezeu. Are aceasta sens?

Când începem să predicăm, noi folosim termeni. Chiar și fratele Branham a folosit termeni pe care i-a întors fie pe-o parte, fie pe cealaltă, ca și în cazul unei monede. El a spus ceva într-un fel, iar dacă ne ținem de ceea ce a spus odată, când a întors moneda folosind o altă terminologie sau fraze prin care a spus opusul a ceea ce a spus înainte, ne pune într-o situație în care, dacă ne legăm singuri de limbajul uman, ne trezim în situația că trebuie să facem o alegere între A sau B. Atunci, el a spus lucrurile într-un fel, dar după aceea le-a spus diferit, deci trebuie să fac o alegere între A și B. Dar nu este o alegere între A și B, ci este faptul că a încercat să ne spună în limbajul său limitat; un om cu o educație de șapte clase, născut în Kentucky, a încercat să exprime ceea ce vedea, iar ce vedea, era mai mult decât era capabil să exprime. Amin!

Așadar, ori folosea termenul cutare sau cutare, ori odată explica lucrurile într-un fel, și altă dată le explica altfel, iar Biblia face același lucru. Când Biblia se referă la o sămânță, uneori sămânța suntem noi, iar alteori Sămânța este Cuvântul propovăduit. Este adevărat? Este același termen. Dar dacă alegem un sens și renunțăm la altul, vom pierde esența. Nu esența este definiția termenului, ci descoperirea care se încearcă să fie adusă. Astfel, eu simt că de multe ori ridicăm garduri de separare bazându-se pe citatele și terminologia noastră în loc să spunem: „Doamne, descoperă-mi ceea ce a încercat să spună acest profet. Eu vreau să primesc descoperirea a ceea ce spune el, și de ce a spus lucrurile așa.” Nu: „Acest citat versus citatul acela”, așa că acum suntem în război unii cu alții și spunem: „Eu cred ce a spus cu ocazia aceea și așa trebuie să fie”, în timp ce altcineva crede ceea ce a spus profetul cu altă ocazie. Probabil ambele afirmații sunt adevărate dacă am putea zbura mai sus, deasupra limbajului, și să prindem descoperirea divină a ceea ce a fost spus, deoarece nu cred că fratele Branham s-a răzgândit de la o săptămână la alta.

Când începem să folosim termeni ca: „Sunteți trei oameni în unul”, mă întreb: „Ce înseamnă aceasta?” Fiecare om poate înțelege diferit, dar trebuie să avem răbdare și să încercăm să primim descoperirea cu privire la ceea ce este spus.

Sunt trei părți ale noastre, trei persoane ale noastre sau orice ar fi, indiferent cum le numiți. Numiți-le părți, laturi, feluri sau oricum vreți, dar ceea ce este cert, este faptul că sunt trei părți: „trup, duh și suflet”, iar fratele Branham a început să vorbească despre suflet și despre ceea ce are loc în suflet. El a spus în mesajul **Este răsăritul soarelui**, în citatul pe care tocmai l-am citit:

„Fiul este chiar acum peste voi, iar voi creșteți într-o Viață înfloritoare așa cum a fost El, ca să fiți înviați pe deplin în acea ultimă zi. Potențialul îl aveți acum. Cum știți aceasta? Sufletul vostru s-a schimbat, nu-i așa?”

Aș vrea să ne oprim câteva clipe la aceasta: *„Sufletul vostru s-a schimbat, nu-i așa?”*

Este o înviere a vieții și a sufletului. Este o răpire care are loc în suflet. Oamenii au suflete, dar unii oameni au suflete care dețin o porțiune a Vieții lui Dumnezeu, iar alți oameni au suflete care nu o dețin. Noi nu putem schimba aceasta. Apoi fratele Branham a vorbit despre duhul nostru, iar noi vom ajunge la aceasta în câteva clipe.

Duhul nostru este un duh pământesc, lumesc care ne-a fost dat în această viață, iar când murim, el va ieși din trup și se va dispersa. Apoi, avem acest trup ai cărui atomi vor trebui schimbați într-o stare glorificată. Este adevărat? Duhul nostru va ieși și se va dispersa pentru că noi avem un trup-duh, o teofanie, în ceruri. Așadar, noi vom fi o ființă din trei persoane. Eu voi spune lucrurile astfel: un suflet născut din nou și înviat; un trup-duh, o teofanie și un trup glorificat, un trup schimbat, un trup de carne.

Acestea fiind spuse, voi folosi propoziții și termeni, dar vă rog să nu rămâneți fixați pe ceea ce voi spune, ci să înțelegeți ceea ce vreau să spun și anume că prima voastră schimbare a trupului este experiența nașterii din nou care are loc în suflet. Prima voastră schimbare a trupului, prima voastră înviere și răpire este schimbarea care are loc când Lumina, Cuvântul orei, Lumina, Duhul lui Dumnezeu,

indiferent de termenul pe care vreți să-l folosiți, atinge Sămânța aflată în suflet și ea vine la Viață. Aceasta este prima schimbare a trupului, sufletul nostru se schimbă. El s-a schimbat.

Vreau să zăbovim puțin pe aceste lucruri, de aceea, haideți să mergem mai departe.

Fratele Branham a spus în **Adevărata Pecete a Paștelui** din anul 1961: „Noi suntem înviați astăzi.”

Suntem noi înviați astăzi? Fratele Branham spunea aceasta în anul 1961. Deci suntem înviați astăzi? Absolut!

„De ce putem avea un timp minunat asupra Cuvântului lui Dumnezeu? Pentru că am înviat. „Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat, și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți, iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.” Atunci, noi suntem înviați acum. Noi suntem înviați dinăuntru în afară, nu dinafară înăuntru.”

Acest lucru este foarte important pentru că așteptăm o înviere prin care să-i putem vedea pe cei dragi ai noștri, ca să putem primi destulă credință ca trupurile noastre să se schimbe. Dar lucrurile nu stau chiar așa. Noi suntem înviați dinăuntru în afară, nu dinafară înăuntru. Nu un factor exterior ne va aduce credință, ci ceea ce ne va aduce credința este ceea ce a lucrat în noi tot timpul. Noi suntem înviați dinăuntru în afară, de la prima persoană în afară sau de la primul trup în afară, dacă aș putea spune așa. Probabil nu este o terminologie corectă, dar nu vă faceți griji. Vă rog să înțelegeți ceea ce spun. Amin!

Așadar, pentru mine, după cum văd eu lucrurile, prima mea schimbare a trupului, este acel trup al sufletului, acea persoană a sufletului care s-a schimbat și nu mai este ceea ce am fost, ci este un om schimbat.

„Oh, observați, nu pecetluit în afară în acest fel, ci pecetluit înăuntru. Oh, dacă biserica ar putea să înțeleagă aceasta! Vedeți, noi nu suntem pecetluiți în afară, ci înăuntru. În acele zile, când păcatul era o urâciune înaintea lui Dumnezeu, nefiind nicio cale de apropiere ca să fie îndepărtat, noi eram pecetluiți departe de aceasta. Dar acum, când aceea s-a rupt în două, pecetea aceea a fost ruptă printr-o jertfă de păcat adusă pentru noi, iar acum suntem botezați și pecetluiți înăuntru, suntem înviați.”

Slăvit să fie Dumnezeu! Noi suntem înviați și am fost luați sus în locurile cerești. De ce? Pentru că sunt pecetluit înăuntru și am fost înviat dinăuntru în afară. Așadar, pentru mine învierea și răpirea au avut loc deja în suflet.

Schimbarea aceea va provoca o altă schimbare, aceasta fiind trupul meu care va fi schimbat într-o stare glorificată. Dar vedeți voi, nu ne putem fixa pe una dintre ele, dacă mai întâi nu trecem prin prima. „Într-o zi, într-o zi, într-o zi”. Și vă spun, dacă acea „într-o zi,” nu a avut loc deja și pentru voi, aveți ochii îndreptați în direcția greșită. Noi trebuie să ne întoarcem la omul dinăuntru și să spunem: „Dumnezeule, am nevoie de ceva de la Tine care să mă aducă la Viață și să mă schimbe dinăuntru în afară.”

„Noi suntem înviați. Noi suntem acum înviați, am înviat deja. Cum știți aceasta? O spune Biblia. Amin. Noi suntem înviați acum. Am înviat acum cu El în învierea duhovnicească. Ce înseamnă cuvântul: „Adus la Viață?” „Adus la Viață” înseamnă „înviat”. Așa este. Noi am înviat deja chiar acum, și stăm împreună în locurile cerești în Hristos Isus, bucurându-ne de Pecetea Paștelui.”

Sunt bucuros că pot crede aceasta.

Acesta este citatul la care mă refeream adineaori din mesajul **Călăuzadin** anul 1965:

„Când muriți, duhul vostru se dispersează, își ia zborul, dar sufletul vostru trăiește.”

De ce a făcut fratele Branham referire la aceasta? Pentru că sufletul nostru a trecut pe lângă teofania noastră, iar când am venit pe acest pământ ca să fim ispitiți, am primit un duh, un duh pământesc, duhul lumii, ca să ne putem confrunta cu ispita, dar noi avem deja acel trup-duh care ne așteaptă în ceruri. Așadar, există trei persoane ale noastre.

În mesajul **Și nu ști** din anul 1965, citim:

„Omul din afară este trupul de carne. Acesta este cel la care privim noi; ceea ce vedem. Sunt cinci porțițe de intrare la acest trup. Orice elev știe, la fel ca mine, că sunt cinci simțuri care controlează trupul: văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul. Fără ele, noi nu putem atinge trupul. Este singura cale pe care o avem spre trup: văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul. Noi vedem, gustăm, simțim... Acesta este cel rău, pe partea din afară.

Înăuntru acestuia este un duh, ceea ce devenim atunci când ne naștem pe pământ și suflarea de viață este suflată în el. Acest duh este de natură firească pentru că nu a fost dat de Dumnezeu, ci a fost (dat) îngăduit de Dumnezeu. Acum am înțeles? Pentru că fiecare copil care este născut în lume este născut în păcat, zămislit în nelegiuire. Înțelegem? Așadar, acel om, înăuntru este un păcătos de la început. Dar și acesta are cinci porțițe de intrare. Nu știu dacă le pot numi pe toate cinci acum. Pe prima o știu, ea fiind gândul, conștiința, dragostea, alegerea... Nu. Conștiința, dragostea, rațiunea... Sunt cinci porțițe ale duhului. Voi nu puteți gândi cu trupul vostru, ci trebuie să gândiți cu duhul vostru. Voi nu puteți avea conștiință în trupul vostru. El nu are facultăți mentale deloc; trupul vostru nu le are, așadar trebuie să gândiți cu duhul vostru. Voi trebuie să judecați, dar nu puteți s-o faceți cu ființa voastră fizică pentru că rațiunea nu vede, nu gustă, nu simte, nu miroase și nici nu aude. Rațiunea este ceea ce puteți produce în mintea voastră. Dacă dormiți sau vă odihniți, trupul vostru zace acolo mort, dar duhul vostru încă poate gândi. Sunt cinci simțuri care controlează acel om din interior. Acum, pentru

ultimul om care este sufletul, există un singur simț care-l controlează, acesta fiind liberul arbitru care, fie va alege, fie va respinge.”

Fratele Branham ne spune încă o dată că omul din afară este trupul, omul dinăuntru este duhul despre care el spune că este un duh de natură lumească pentru că nu a fost dat de Dumnezeu, ci a fost îngăduit de El, acesta fiind cel care iese din trup și se dispersează atunci când murim deoarece nu mai avem nevoie de el fiindcă avem un altul. Apoi, el a spus „acest ultim om.” Îmi place această terminologie. „Acest ultim om.” Deci câți oameni suntem noi? Câte persoane suntem noi? Vedeți, el încerca să ne explice ceva.

În mesajul **Suflete care se află în închisoare acum** din anul 1963, citim:

„Sufletul omului nu este trupul omului, este sufletul. Înțelegeți? Sufletul este natura duhului. Apoi, natura unui om... Când el a spus: „Noi suntem morți”, Scriptura a spus clar că „noi suntem morți, iar viețile noastre sunt ascunse prin Hristos în Dumnezeu, pecetluiți acolo de către Duhul Sfânt”. Nu trupul vostru a murit, nu duhul vostru a murit, ci natura duhului vostru este cea care a murit; vedeți, natura, care este sufletul. Dacă sunteți născuți din nou, natura sufletului vostru este Dumnezeu. Dacă nu, este natura lumii.”

Fratele Branham a încercat să ne explice aceste lucruri, iar eu vreau să mergem mai departe ca să vedem dacă ni le deschide Dumnezeu.

Să mergem la Coloseni 3:

„Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.

Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ.

Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”

Aceasta este ceea ce ne-au spus Scriptura și fratele Branham: *„voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.”*

Sufletul vostru s-a schimbat, ceva înăuntru s-a schimbat, vechea voastră natură a murit, iar natura-sămânță a venit la Viață.

În mesajul **Unirea invizibilă a Miresei lui Hristos** din anul 1965, citim:

„Cum ați ajuns aici? Ați fost amăgiți prin prima voastră căsătorie, prin părintele vostru care a săvârșit adulter, Eva. Nu este vina voastră. Prin nașterea voastră firească, voi ați venit după Eva, care a săvârșit curvie. De aceea, v-ați născut un curvar. Voi sunteți un păcătos de la început. Așa este. Ați fost amăgiți în aceasta. Nu, nu este vina voastră.

Voi nu ați fost niciodată pentru că acel mic germene care era în voi înainte de întemeierea lumii, trebuia să fiți voi. Dumnezeu a pus numele vostru în Cartea Vieții Mielului.”

Când ați venit pe această lume, Sămânță-viață care este în sufletul vostru, a fost o parte din Dumnezeu care era în interiorul sufletului care trebuia să fim, dar noi nu am venit așa cum ar fi trebuit să venim. Noi nu am venit pe calea originală rânduită de Dumnezeu, pentru că dacă am fi venit așa, aceea ar fi fost viața care ar fi stăpânit pământul de la început. Dar nu din vina noastră am venit pe o cale greșită, iar acum, în suflet este ceva care trebuie să fie curățat, este o pângărire, o putrezire. Este o pângărire despre care fratele Branham a spus: *„Nu este vina voastră. Prin nașterea firească, voi ați venit după Eva, care a săvârșit curvie. Niciodată nu ați fost vinovați, pentru că acel mic germene care era în voi înainte de întemeierea lumii, trebuia să fiți voi.”*

Aceasta este partea pe care se concentrează Dumnezeu. Nu sunteți bucuroși pentru aceasta? Nu aceasta este partea pe care se concentrează Diavolul, și nu este partea cu care ne luptăm în trupul nostru; noi ne luptăm cu omul din afară, cu tărâmul duhurilor, pentru că Diavolul lucrează asupra acestor lucruri. Dar Dumnezeu este interesat de ceea ce se află în interiorul aceluia suflet pentru că aceea este o parte din El care revine din nou la El. A fost semănată în pământ, iar acum El vine, Duhul Sfânt este aici căutând ceea ce s-a pierdut, caută oile pierdute. El nu încearcă să convertească capre în oi, ci caută oile pierdute. Ele erau deja oi, dar au fost pierdute, iar acum, El caută ceea ce îi aparține deja, ceea ce este deja parte din El. Aceasta este partea pe care se concentrează El.

Dar cum va trezi El aceste oi? Cum le va găsi? El le va găsi prin strălucirea Luminii Cuvântului Său: Dar ce era în acea sămânță când a făcut aceasta? Ce este Sămânța-genă a lui Dumnezeu? Este Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cuvântul. Am putea folosi tot felul de termeni aici, dar cui îi pasă de ei. Noi trebuie să înțelegem realitatea. Cel care se află acolo este Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cuvântul. Așadar, când Dumnezeu vine să găsească Cuvântul care este acolo, aduce Cuvântul, iar când Cuvântul găsește Cuvântul, învie Viața. Așadar, cum o găsește El? El aduce Cuvântul rânduit pentru acea zi, iar Cuvântul rânduit pentru acea zi este Lumină, este Viață, este Duh, este Cuvânt, este Hristos, este Dumnezeu, sunt toate aceste lucruri. De ce? El caută perechea, și ca s-o găsească, trebuie să aducă ceva din original pentru a găsi originalul care este acolo. De aceea, a adus în fiecare epocă un mesager și un Mesaj; de aceea a adus un mesager în epoca noastră, ca să aducă un Cuvânt care să aducă la Viață sămânța rânduită mai dinainte pentru această zi. Lumina vine la Lumină. Viața vine la Viață. Cuvântul vine la Cuvânt.

Noi vorbim despre o naștere din nou, dar pentru a avea una, putem vedea că o înțelegem cu ignoranță. Haideti să spunem lucrurile astfel: dacă vreau să am o naștere din pisică, trebuie să am o pisică să vină la o altă pisică, un câine care să se unească cu un alt câine. La fel, trebuie să fie Dumnezeu pentru a avea un fiu al lui Dumnezeu. Slăvit să fie Dumnezeu! Mie îmi plac lucrurile așa de simple cum sunt.

Acum să mergem împreună la 1 Petru 1. 22-23:

„Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții din toată inima,

fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”

Petru ne spune aici că prima noastră naștere a avut loc dintr-o sămânță care poate putrezi, dar a doua naștere are loc dintr-o Sămânță care nu poate putrezi, aceasta din urmă aflându-se deja în suflet. Noi ne-am născut dintr-o Sămânță care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, acesta fiind mecanismul folosit de Dumnezeu pentru a aduce nașterea.

Dar versetul 22 spune: *„ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele...”* Pentru că nu am venit pe calea originală, noi nu am venit pe calea corectă, ci prin părintele nostru care a săvârșit curvie, Eva. Astfel, copiii lui Dumnezeu au început să vină la viață printr-o cale care nu a fost rânduită de Dumnezeu de la început; ei au venit în suflet cu ceva care avea nevoie să fie curățit. Și El a spus: *„Voi trebuie să vă curățiți sufletele”*. Astfel, Dumnezeu a trebuit să vină jos, să curețe sufletul și să aducă Sămânța la viață.

Înainte, am auzit vorbindu-se despre schimbul sufletului, o învățătură conform căreia sămânța este sufletul, iar prima sămânță moare și este îndepărtată, anihilată, dizolvată în mod complet, iar din sămânța care este înăuntru, crește un suflet nou. Eu nu cred aceasta, pentru că noi ne-am curățit sufletele. Dacă această învățătură ar fi adevărată, sămânța dinăuntru nu ar mai avea nevoie să fie curățită. De ce am curăța ceva ce este deja curat? Așadar, este ceva greșit, ceva ce a venit prin naștere, ceva ce este greșit din grădina Eden.

Noi am venit într-un fel greșit, și trebuie să se întâmple ceva ca să curețe sufletele noastre, iar când are loc aceasta, prin Cuvântul lui Dumnezeu, are loc o naștere nouă dintr-o Sămânță care nu poate putrezi. Acesta este felul în care văd eu lucrurile, așa mi-au fost descoperite mie, altfel, de ce este o mântuire a sufletului? Sufletul a fost pierdut și trebuie să fie mântuit. De ce a trebuit să fie răscumpărat sufletul? Pentru că era ceva în neregulă cu el. Din cauza aceasta, el trebuia să fie curățit de Focul lui Dumnezeu, iar noi vom citi aceasta imediat. El trebuia să fie răscumpărat, mântuit; mântuirea trebuie să vină la suflet, nu un alt suflet, nu un schimb de suflete, ci acel suflet are în el o Sămânță care este gena lui Dumnezeu, esența a ceea ce ești tu, iar Dumnezeu a trebuit să aducă un Foc care să ardă natura veche, pângărirea în care ne aflăm, astfel încât, prin Cuvântul lui Dumnezeu, să vină la Viața Sămânța care nu poate putrezi. Acesta este felul în care înțeleg eu Mesajul și Scripturile, salvarea și curățirea sufletului.

Fratele Branham a spus în **Căminul viitor al Mirelui ceresc și al Miresei pământești:**

„Amintiți-vă, Duhul Sfânt s-a coborât asupra lui Isus, Isus fiind o parte a pământului. De ce? Germenul lui Dumnezeu, Viața lui Dumnezeu, a fost creat în pântecul unei femei (nu-i așa?), care era pământul. În ordine. Apoi, a venit Viața lui Dumnezeu: „El a fost începutul creației lui Dumnezeu.” Vedeți? Apoi, Sângele lui Dumnezeu, care era acolo prin acel germen, a fost vărsat la Calvar și a căzut peste pământ. De ce? Ca să răscumpere pământul. Deci, a fost neprihănit, curățit, chemat și pretins; iar acum a primit botezul său cu Foc și a fost curățat pentru Isus și Mireasa Sa.”

Fratele Branham vorbea aici despre Căminul viitor, la care noi vom ajunge, și a spus că El l-a spălat deja prin potopul lui Noe și a vărsat Sânge pe el când Isus Hristos a venit și și-a vărsat Sângele pentru sfințire, dar va exista un Foc sfânt de la Dumnezeu care-l va arde la sfârșitul Mileniului, ca să-l curețe, să-l purifice pentru Isus și Mireasa Sa. Fratele Branham a spus aceste lucruri în paralel, ca simbol al nașterii noastre din nou. El a spus:

„Voi sunteți aceste alte părți care au fost scoase din pământ. Pământul, voi, trupul vostru, faceți parte din pământ. Sufletul vostru este parte din Dumnezeu, un atribut al lui Dumnezeu, arătat aici pe pământ într-un trup, iar trupul trebuie să fie răscumpărat.

Sufletul este răscumpărat pentru că era în păcat. Așadar, Dumnezeu a venit jos printr-un proces de neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt și a răscumpărat sufletul vostru.”

Așadar, ceea ce face Dumnezeu cu pământul, face și cu noi: neprihănire, sfințire, botezul Duhului Sfânt.

În mesajul **Lucruri care vor fi** din anul 1965, citim:

„Următorul lucru pe care l-ați primit este botezul cu Duhul Sfânt și cu foc.

Când se va încheia acest Mileniu, Dumnezeu va da lumii un botez cu foc. Va arunca totul în aer. „Cerul și pământul vor fi în foc”. Petru a spus aceasta. Va fi un botez al focului, reînnoirea tuturor lucrurilor. Apoi, va fi un cer și un pământ nou. Atunci va locui neprihănirea.

Aici suntem noi. Când Cuvântul lui Dumnezeu ne-a aprins sufletele, noi am devenit din ființe muritoare, din ființe ale timpului, ființe veșnice.”

„Când Cuvântul lui Dumnezeu,” adică Focul lui Dumnezeu, Lumina lui Dumnezeu; este același lucru, Lumina sau Focul lui Dumnezeu.

„...noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, cu atribute, cu gena lui Dumnezeu în noi, ca să fim fii și fiice ale Tatălui, ale Dumnezeului din cer,și strigăm: „Ava,

Tată! Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu în casa Tatălui meu”.

Aici este ceva. Pământul este un atribut al lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu-l va nimici. Când Dumnezeu spune că va nimici pământul, El se referă la faptul că va nimici suprafața sa, și-l va preface într-un loc în care va putea locui El și soția Sa. El nu va anihila pământul, ci va anihila suprafața pământului, arzând toate impuritățile, toți germenii. De aceea, la sfârșitul Mileniului, Focul sfânt va cădea din cer de la Dumnezeu ca să-l curețe și să-l purifice, ca să fie un loc potrivit, unde să locuiască Hristos și Mireasa Sa. El face același lucru pentru sufletele noastre. El a venit jos în neprihănire, sfințire, dar când Cuvântul S-a aprins în sufletele noastre, când El a venit jos cu Focul sfânt al lui Dumnezeu, a ars toate impuritățile și l-a curățat ca să-l facă un loc potrivit pentru ca El și Mireasa Sa să locuiască împreună. „*Eu în voi și voi în Mine. Voi în Hristos și Hristos în voi.*”

În **Dumnezeul acestui veac rău**, din anul 1965, fratele Branham a spus:

„Dar lăsați-i să primească adevărata Vindecare divină, vindecarea sufletului.”

Adevărata vindecare divină este vindecarea sufletului.

„... care face o făptură nouă, trece de la moarte la Viață, apoi așteaptă în acest cort vechi răscumpărarea trupului, după ce sufletul a fost deja răscumpărat. Dă-ne aceasta, Doamne.” Amin!

Cum știm noi că vom ajunge la o schimbare a trupului? Noi am fost schimbați deja. Ceva a venit și a ars impuritățile din noi, Ceva a venit și a curățat sufletul meu, Ceva a venit, Cuvântul a fost aprins în sufletul meu și m-a schimbat. A fost o schimbare, o naștere din nou, o făptură nouă, o creație nouă. De unde a venit aceasta? Dacă ne întoarcem în Geneza și vedem pământul acoperit de ape, fratele Branham a spus că el fusese „ars” cu apă. O terminologie ciudată: „ars cu apă”. El a fost nimicit, dar pământul era încă acolo. Toate elementele erau în el, dar a

existat o judecată asupra lui de la o civilizație precedentă. Ceva a trebuit să fie spălat pentru ca din pământ să poată veni la viață ceva ce era deja acolo. Globul pământesc nu a fost mototolit, îndepărtat și adus un pământ nou. Nu, ci acesta a fost luat, spălat și curățat, pentru ca viața care era acolo să vină la suprafață, deoarece era un atribut al lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu avea să îndepărteze attributele Sale. El l-a spălat, l-a curățat și l-a răscumpărat, făcându-l un loc în care să poată trăi El. Dar El nu va îndepărta attributele Sale. El îl va face un loc potrivit de locuit. Când vom ajunge la Focul sfânt al lui Dumnezeu din Mileniu, El nu va arde pământul ca să nu mai fie, pentru ca apoi, să creeze un pământ nou din nimic. Nu, ci El va arde acest pământ pentru ca viața care se află acolo să vină la suprafață din nou și să-l facă un loc curat, sfânt și potrivit, pentru ca El și Mireasa Sa să poată locui.

Aceasta este ceea ce face El în sufletul nostru în această înviere, în această răpire. El îl arde, arde natura veche, impuritățile, orice a venit pe calea greșită; le arde ca să ia Viața care zace acolo, astfel ca după arderea impurităților, să poată veni la Viață devenind turnul de control din suflet. Când vorbim de Viața din suflet, noi folosim termeni, și spunem că ea este într-o stare adormită, pentru că Viața lui Dumnezeu nu poate fi ucisă. Ea nu poate muri niciodată, dar este ca și cum ar fi moartă, este inactivă, adormită, zace pur și simplu acolo. De ce? Fratele Branham a spus că este Viața, Zoe. Zoe este Viața lui Dumnezeu, iar Viața lui Dumnezeu nu poate muri, dar ea zace acolo așteptând, așteptând și așteptând. Ce așteaptă? Ea așteaptă Cuvântul pentru a o trezi, așteaptă scânteia, așteaptă venirea Duhului Sfânt sau oricum am numi noi aceasta, așteaptă Strigătul Vulturului. Așteaptă Cuvântul pentru ca El să vină la Cuvânt, Viața să vină la Viață, Lumina să vină la Lumină. Nu contează cum numim noi aceasta, ceea ce este important este că acea porțiune așteaptă să vină Perechea sa și să ardă totul ca să vină la Viață.

În **Dumnezeul care este bogat în milă** din anul 1965, citim:

„Mulți dintre voi puteți avea părtașie cu mine asupra acestui gând. Când erați un băiețel sau o fetiță, mergeați în jur, iar acolo erau anumite lucruri care îi deranjau pe ceilalți copii, se părea că în voi exista ceva care striga. Undeva era Dumnezeu, deși erați încă păcătoși. Vă amintiți aceasta? Cu siguranță. Ce era aceasta? Acea

formă mică de Viață care era în voi. Apoi, după un timp, ați auzit Evanghelia. Poate ați mers la biserică, ați luat cutare sau cutare și ați mers din denominațiune în denominațiune. Dar într-o zi, fiind parte din Dumnezeu, a trebuit să fiți parte din Cuvânt, iar când ați auzit Cuvântul, ați știut de unde ați venit, ați știut care era Adevărul. Voi ați fost întotdeauna, Sămânța a fost întotdeauna în voi. Cuvântul a văzut Cuvântul care era în voi, care era acolo dinainte de întemeierea lumii, a văzut Cuvântul, și voi ați venit la El."

Ce s-a întâmplat în cadrul nașterii voastre din nou? Cuvântul a văzut Cuvântul. Cuvântul rânduit pentru un anumit timp, a văzut Cuvântul dinainte de întemeierea lumii. Nu știu cum altfel aș putea spune lucrurile, Cuvântul a văzut Cuvântul, Viața a văzut Viața, s-au întâlnit doi omnipotenți. Două părți din Dumnezeu au venit în contact una cu cealaltă și au dat naștere creației. Slăvit să fie Dumnezeu! Să mergem la Ioan capitolul 3. Vom începe cu versetul 1:

„Între farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al iudeilor.

Acesta a venit la Isus noaptea și l-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

Aceasta înseamnă că după ce suntem născuți din nou, noi o putem vedea deși ochii noștri nu s-au schimbat, dar o putem vedea pentru că este un alt fel de Viață. Nu este această viață a trupului, ci o altă Viață care este în interior, Viața sufletului.

„Nicodim l-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască?”

Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.

Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh.

Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.”

Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

Slăvit să fie Dumnezeu! Voi sunteți o taină, la fel ca și vântul. Ei pot auzi freamătul din viața voastră, pot vedea efectul din viața voastră, dar nu pot spune de unde ați venit și încotro vă îndreptați. Însă voi știți de unde ați venit și încotro vă îndreptați. Dacă sunteți născuți din nou, voi sunteți o taină la fel de mult.

În **Pecetea Paștelui** din anul 1965, fratele Branham a spus:

„Dar Cel care înțelege, cel care-și cunoaște locul în acest ceas, cel care aude Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis, are (verbul este la prezentul simplu) Viață veșnică. Nu va veni la Judecată, ci a trecut deja de la moarte la viață.” Apoi, când această nouă Viață veșnică locuiește în voi, este potențialul sau arvuna faptului că ați fost aduși de la starea de muritor la aceea de nemuritor.

Îngăduiți-mi să spun aceasta din nou. Când acest Duh v-a găsit, pe individ, și a venit peste voi, este potențialul moștenirii voastre Veșnice la care Dumnezeu s-a gândit pentru voi și a creat-o înainte de întemeierea lumii. Acesta este potențialul vostru.

Ca și cum voi mi-ați cere un stejar și eu v-aș da o ghindă. Viața stejarului este

acum în ghindă, dar va trebui să așteptați până crește.”

Mai departe în cadrul aceluiași mesaj, el a spus:

„Observați. Când primiți Duhul Sfânt, El este arvuna sau potențialul, puterea de aducere la viață a învierii voastre.. Potențialul Lui locuiește atunci în voi.

Observați, acum sunteți pe drumul vostru, crescând la deplina voastră înviere. Niciun pom nu crește peste noapte. Trebuie să crească așa cum creștem noi în harul și cunoașterea lui Dumnezeu. Voi sunteți botezați în Duhul Sfânt. Ca biserica pentecostală, botezată în Duhul Sfânt, a început să crească. Ramurile au murit. Ei le-au retezat. Dar Pomul crește în continuare, merge mai departe pentru că trebuie să ajungă la înviere.

Ele sunt conduse de Duhul pentru a aduce Cuvântul la voi care sunteți credincioși. Cuvântul continuă să vină la Viață, așa cum noi am ajuns la prima ramură, la a doua, la a treia și mai departe. Pur și simplu continuă să vină la Viață. Duhul lui Dumnezeu continuă să vină la Viață în voi.”

Aici, fratele Branham ne spune că atunci când acea Viață vine în noi, când vine Duhul Sfânt și Îl primim, noi suntem aduși la Viață, iar acela este potențialul nostru, începem să creștem în învierea noastră deplină. Aș putea spune lucrurile astfel: noi am înviat deja și suntem așezați cu El în locurile cerești, am fost răpiți deja, luați sus, iar acum creștem în învierea deplină, în răpirea deplină care va fi schimbarea acestui trup, atunci când atomii noștri se vor schimba.

Ce se întâmplă acum? Potențialul este acolo, Sămânța a venit la Viață, iar acum trebuie să crească în maturitatea deplină, în manifestarea deplină a ceea ce a avut deja loc, până când va ajunge în locul în care noi vom ajunge la învierea și răpirea deplină. Aceștia sunt niște termeni. Să uităm termenii. Noi am înviat și am fost răpiți deja, dar așteptăm ca atomii să se schimbe în acest trup. Cum se vor

schimba atomii în acest trup? Fratele Branham a spus că va fi o descoperire. Cum se vor schimba? Prin faptul că eu merg și îmi ocup locul pe o bancă spunând că sunt un copil al lui Dumnezeu și că într-o zi Dumnezeu va face ceva magic și puf? Nu. Noi creștem în aceasta chiar acum! Amin! Creștem în învierea deplină acum.

Învierea sufletului vostru aduce învierea trupului vostru. Răpirea sufletului vostru produce răpirea trupului vostru. Nu este faptul că noi așteptăm să fim răpiți, ci noi suntem răpiți chiar acum. Dacă trupul vostru nu este înviat și răpit chiar acum, trebuie să vă întoarceți și să verificați omul din interior și să vă asigurați că acolo este o înviere pentru că învierea ce a avut loc acolo, a adus omul dinafară la supunere față de Duhul care se află înăuntru, iar acesta a început să crească și să crească, să se hrănească cu Cuvântul și pe măsură ce crește, aduce omul dinafară tot mai mult în linie cu Cuvântul, tot mai aliniat cu Cuvântul. De aceea, uneori ne scuzăm în trup și spunem: „Păi, aceasta nu este decât trupul meu care se va schimba într-o zi.” Absolut, într-o zi ar trebui să fie complet schimbat, dar ar trebui să se schimbe și astăzi. Ar trebui să fie schimbări reale în omul dinafară din pricina Vieții care este înăuntru.

Frater Branham a spus în **Pecetea Paștelui**:

„Noi suntem Paștele.”

Așteptăm Paștele? Nu. Noi suntem Paștele. Ce a fost Paștele? Învierea lui Isus Hristos. Ce este Paștele? Învierea Miresei.

„Suntem acum în Paștele nostru. Noi am înviat deja, (Aleluia!) din lucrurile lumii la lucrurile făgăduinței lui Dumnezeu. Nu „vom fi”, ci „suntem”. Este potențialul.”

În **Este răsăritul soarelui**, el a spus:

„Potențial, voi sunteți înviați. Voi sunteți înviați când Îl primiți pe Duhul Sfânt în voi. Ați înviat chiar atunci. Trupul vostru este potențial înviat.”

În mesajul **Cine este acest Melhisedec**, citim:

„Când sunteți supuși aceluia Duh, toată ființa voastră devine supusă aceluia Duh, iar acel Duh nu este altceva în lume, ci este acest Cuvânt Sămânță manifestat sau înviat, (Aleluia!) făcut viu.”

Când Biblia spune: „Nu face aceasta”, de îndată trupul se întoarce la Ea. Nu există niciun semn de întrebare.

Ce este aceasta? Arvuna învierii. Acest trup va fi înviat din nou pentru că a început deja.

A fost cândva supus păcatului, mocirlei și pângăririi, dar acum are arvuna; este întors la cele cerești. Aceasta este arvuna că voi mergeți în Răpire. Este arvuna.”

Voi mai citi încă o dată: „Ce este aceasta? Arvuna învierii. Acest trup va fi înviat din nou pentru că a început deja.”

Aceasta este cheia, prieteni. „A început deja.” Eu nu mai sunt ceea ce obișnuiam să fiu. Nu sunt ceea ce ar trebui să fiu, nu sunt ceea ce vreau să fiu, dar nu mai sunt ceea ce obișnuiam să fiu. „A început deja.”

Profetul lui Dumnezeu a spus în mesajul **Este răsăritul soarelui**:

„Dar frate, când auzi acel strigăt, în tine este Ceva! Tu ești un vultur, de la început.

De ce? Tu ești acea Sămânță pe care învierea F-i-u-l-u-i și Snopul de legănat pe pământ, a atras-o ca să te facă să recunoști că ești un vultur și nu un pui denominațional. Înțelegeți?

„Dacă Duhul care L-a înviat pe El din morți”, Cuvântul, Dinamica Cuvântului, „locuiește în voi, aduce la viață trupul vostru muritor.”

Aceasta este cheia!

„Acum, cum suntem noi trup din Trupul Lui și os din oasele Lui? Pentru că repede, în timp ce încă suntem păcătoși muritori, pregătiți să murim, El aduce la Viață acest trup. Ce este adus la Viață? „Adus la Viață”. Duhul căruia odată îi plăcea să bea, să meargă înapoi și încolo, să săvârșească curvie și toate acestea, este adus la Viață. De ce? Lucrul acela a murit, iar voi sunteți înviați. Aceasta aduce la Viață trupul vostru muritor.”

Astfel, trupul vostru este templul Dinamicii. De ce? Pentru că de la început, voi faceți parte din Mecanică. Oh! Iată învierea voastră. Iată Biserica în înviere cu El. Aceste trupuri sunt înviate chiar acum. Vedeți, voi ați auzit și credeți. V-a schimbat de la o denotațiune la Cuvânt.”

Ceea ce vreau să arăt aici este că atunci când a venit jos Cuvântul pentru această epocă, Focul de la Dumnezeu, Duhul, Cuvântul, Viața din Cuvânt, El a ars acel suflet și l-a curățat, iar când l-a purificat, a deschis taina care era în suflet.

Fratele Branham spunea că atunci când eram copii, un băiat sau o fată, noi nu puteam face lucrurile pe care le făceau alte fete și băieți pentru că aveam ceva care ne oprea să le facem. Poate ați mers la biserică și v-ați balansat puțin în jur, de la una la alta, dar într-o zi ați auzit Cuvântul și ați știut că era Adevărul. Ce era aceasta? Era acolo dintotdeauna. Dumnezeu a știut cum să deschidă potențialul care era acolo, și a adus Cuvântul, perechea Cuvântului, partea care se potrivea

Cuvântului și care era acolo înăuntru, adică Cuvântul pentru această zi la Cuvântul pentru această zi. El L-a adus la el, și a venit la viață, iar când a avut loc aceasta, a adus trupul nostru muritor la viață pentru că trup acela căruia îi plăcea să curvească, să mintă, să bea sau să fumeze, a încetat să mai facă aceste lucruri. Cine a făcut aceasta? O biserică cu regulile ei? Nu. Un sistem? Nu. Înăuntru este un turn de control nou, Viața lui Dumnezeu care trăiește în suflet. Dacă pot să folosesc cuvinte, lăsați-mă să le folosesc, dar vă rog să înțelegeți ceea ce vreau să spun.

Noi am vorbit atât de mult despre primirea Duhului. Noi am primit Duhul, dar a trebuit să se facă o legătură și să fie o scânteie. Dar unde era Viața, Zoe? În suflet. Viața, Zoe, Viața lui Dumnezeu, a fost tot timpul în sămânța genă a lui Dumnezeu. Cine a venit la ea ca s-o aducă la Viață? Viața, Zoe, Cuvântul, Duhul Sfânt sau oricum vrem s-o numim, fiindcă este același lucru; iar când a venit s-o aducă la Viață, a venit la Viață. Cine vine la Viață în manifestare? Viața lui Dumnezeu. Vedeți, acum nu este doar Viața lui Dumnezeu care vine, ci este Viața lui Dumnezeu care iese la suprafață. Viața lui Dumnezeu, taina care era pecetluită în sufletul nostru, pecetluită de Cuvântul lui Dumnezeu și deschisă de botezul Duhului Sfânt, crescând acum. Și ce iese la suprafață din noi? Duhul lui Dumnezeu, Viața lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, prieteni.

Fratele Branham a spus că voi puteți primi botezul Duhului Sfânt în fiecare ceas al vieții voastre, apoi să muriți și să mergeți în iad. De ce? Pentru că nu a făcut nimic pe tărâmul sufletului, ci doar venea peste, se revărsa peste. Dar sunt unii peste care Duhul Sfânt va veni ca să aducă la Viață ceva ce este deja înăuntru, iar când va face aceasta, ceea ce este înăuntru va începe să iasă afară, iar ceea ce va ieși afară, este Însăși Viața și natura lui Dumnezeu. Porțiunea care a fost rânduită să fie manifestată în acest ceas, va ieși afară.

Așadar, nu este atât de mult faptul că Duhul Sfânt continuă să adauge, să adauge și să adauge, ci Duhul Sfânt deschide, și iese afară mai mult, mai mult și mai mult. Cu alte cuvinte, eu nu am nevoie de Duhul Sfânt ca să adăuga ceva la mine, ci am nevoie de Duhul Sfânt ca să scoată ceva afară din mine. Este adevărat?

Fratele Branham a spus că dacă avem sămânța lui Dumnezeu în noi, tot potențialul lui Dumnezeu este în noi, doar că este într-o porțiune mai mică. Așadar, noi nu cerem: „Doamne, adaugă ceva la mine”, ci avem încredere în ceea ce El a pus deja acolo, iar prin predicarea Cuvântului, prin luarea mai sus a Cuvântului, El aduce la suprafață Viața din acea sămânță care este deja acolo și pe care El o ridică mai sus, mai sus și mai sus. De aceea, a avea o stare emoțională nu face nimic dacă nu este înăuntru o sămânță. Amin! Noi dorim să-L auzim pe El înălțat, Cuvântul propovăduit în puterea Sa, Dumnezeu propovăduit în descoperirea Cuvântului, ca să deschidă mai mult din Viața care este deja înăuntru.

Viața, potențialul este deja acolo. A fost înviată, răpită, iar acum crește la potențialul său deplin. Și pe măsură ce crește la potențialul său deplin, îl ia pe acest om dinafară și-l aduce în supunere față de Cuvânt. Care credeți că va fi ultimul Cuvânt la care se va supune? Schimbarea trupului. Schimbarea atomilor. Dar nu va trece la schimbarea trupului de la un copil care se joacă, ci crește. Pe măsură ce crește Viața dinăuntru, viața dinafară se conformează Vieții dinăuntru care este turnul de control.

De aceea, dacă spunem că avem o descoperire înaltă și nu putem birui păcatul, trebuie să ne întoarcem la origini. Dacă spunem că avem o descoperire înaltă și nu este o creștere spirituală, nu este o schimbare în noi, eu m-aș întoarce și aș verifica temelia mea.

„Eu am descoperirea Peceteii a șaptea”. Descoperirea Peceteii a șaptea ar trebui să rodească Viața Peceteii a șaptea. Descoperirea Cuvântului ar trebui să rodească Viața lui Isus Hristos. Descoperirea lui Isus Hristos ar trebui să rodească Viața lui Isus Hristos, dacă Viața Lui este deja înăuntru. Așadar, Viața lui Isus Hristos vine la Viața lui Isus Hristos ca să aducă la Viața Viața lui Isus Hristos și să scoată din sămânță tot potențialul care este deja acolo.

De ce continuăm să citim aceleași predici pe care le-am citit deja? De ce continuăm să citim aceeași Biblie? De ce continuăm să venim la biserică? Pentru că dorim ca Dumnezeu să aducă la suprafață mai mult din ceea ce este înăuntru

nostru, să deschidă mai mult taina, potențialul, prin descoperire, prin credință. Credința este o descoperire, iar El trebuie să deschidă din ce în ce mai mult ceea ce este înăuntru, pentru ca Viața aceea să-l aducă pe acest om în supunere față de Cuvântul.

Vedeți, când avem un concept greșit sau un concept denominațional despre nașterea din nou, întotdeauna nădăjduim că mărturia noastră este destul de bună. Nădăjduim că am spus ceea ce trebuie. „M-am pocăit, dar am uitat lucrul acesta pe care l-am făcut la cinci ani, deci trebuie să mă întorc să mă pocăiesc din nou și pentru acesta.” Căutăm o formulă, dar aceasta este o abordare denominațională. „M-am pocăit, dar nu știu dacă m-am pocăit de toate lucrurile, nu sunt sigur că am...”

Nu contează cuvintele pe care le-ați spus, prieteni. Poate ați greșit cuvintele, poate ați făcut un haos din tot, iar când a venit Dumnezeu și a intrat în contact cu voi în inima voastră, poate numai ați plâns fără să spuneți niciun cuvânt. Nu este despre ceea ce este spus sau despre înțelegerea pe care am avut-o cândva, nu. Este înțelegerea că El a venit după noi, că noi suntem parte din El și Isus Hristos ne este descoperit nouă personal. Noi știm că am intrat în contact cu El fiind niște epave, uitând să ne pocăim pentru ce am făcut când aveam cinci sau zece ani, dar ceea ce facem este să acceptăm că suntem copiii Săi. „Eu sunt al Tău, sunt copilul Tău, ia-mă Doamne și iartă-mă pentru greșelile mele”. Nu este despre a spune cuvintele potrivite, frazele potrivite sau despre a ține mâinile într-un anumit fel. Dumnezeu vă poate găsi în casa voastră, în curtea voastră, într-o biserică, la un altar, nu contează unde și nu contează cum. Poate că experiența voastră nu este ca a altuia, dar adevărul este că trebuie să aveți o experiență și trebuie să fie o experiență personală, când într-un anumit punct intrați în contact cu divinitatea, iar acel contact a făcut în mine ceva ce nu s-a mai schimbat niciodată. M-a schimbat. Poate nu este ca și experiența altui om, poate nu este în conformitate cu o definiție sau cu părerea cuiva care spune cum ar trebui să fie sau ce ar trebui să se întâmple, eu nu știu cum să explic aceasta decât că L-am întâlnit pe El, că El a venit la mine și m-a schimbat, așa că nu am mai fost niciodată la fel. Dar dacă înăuntru vostru nu este nimic, nu este nimic la care să vă schimbe. Va schimba părerile, dar aceasta nu va face nimic pentru suflet. Schimbarea sufletului vostru va schimba părerile.

În mesajul **Și nu știi**, fratele Branham a spus:

„Mulți cred că dacă vorbesc în limbi, au Duhul Sfânt. Dar a vorbi în limbi nu înseamnă aceasta, deși Duhul Sfânt vorbește în limbi. Duhul Sfânt adevărat, original, se va alinia cu fiecare Cuvânt! Dacă Duhul Sfânt din voi, care vă face să vorbiți în limbi, privește înapoi și nu este de acord cu restul Cuvântului, este un duh greșit. Înțelegeți?

Trebuie să vină dinăuntru, care este de la început Cuvântul.”

Ați auzit aceasta? Trebuie să vină dinăuntru, care este de la început Cuvântul.”

Cine este de la început Cuvântul? Mesajul? Nu, ci ceea ce este înăuntru, Acesta este Cuvântul de la început. Așadar, Cuvântul descoperit provine de la ceea ce era deja Cuvântul rânduit și-L aduce la Viață.

„La începutul creației lui Dumnezeu, când Dumnezeu a început să creeze, să vă aducă la existență, înțelegeți. Ați început acolo ca sămânță și ați venit până unde sunteți acum.”

Cum este posibil acest lucru? Nu știu. Ce înseamnă aceasta? Nu știu, dar un lucru știu sigur: eu eram acolo la început, eram o sămânță și am venit până acum, iar Dumnezeu a știut unde era această sămânță. De aceea a trimis Duhul Său, a trimis Cuvântul Său să lumineze asupra acelei semințe ca s-o aducă la Viață, pentru ca în acest vas să fie o Viață care să-l aducă la ascultare. Explicați lucrurile cum vreți, cu orice termeni doriți, dar până când ajunge la realitatea aceea, nu contează nimic. Realitatea seminței care vine la Viață și devine turnul de veghe. Dumnezeu înăuntru.

Să mergem la 1 Corinteni 2.11-12:

„În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa, nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu.

Și noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaște lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său.”

Primul duh a venit de la lume, dar El a trimis un Duh să trezească Viața din noi, pentru că aceste lucruri ne-au fost date liber ca să putem înțelege.

Cum puteți primi Cuvântul când milioane Îl resping? Cum Îl puteți primi când oameni pe care îi iubiți, care sunt mai inteligenți decât voi și care au trăit o viață mai bună decât voi și decât mine, L-au respins. Cum de eu și voi putem crede acest Cuvânt? Pentru că înăuntru este ceva cu care putem crede.

Filtrul unui om care cugetă:

„Cuvântul nu se poate nega pe Sine... Ce v-a determinat să-L doriți în primul rând? Fiindcă jos, în sufletul vostru, zăcea o sămânță rânduită mai dinaintecare era Viața veșnică. „Tot ceea ce mi-a dat Tatăl va veni la Mine. Niciunul dintre ei nu se va pierde.” Gustul unui om gânditor, când un om gânditor aude Cuvântul lui Dumnezeu, „Oile Mele ascultă Glasul Meu, ele nu vor urma un străin,” pentru că acolo jos este Viața, iar Viața se conectează cu Viața.”

„Acolo jos este Viața”. Care Viață? Viața lui Dumnezeu, Viața Duhului, a Cuvântului. Iar Viața, Duhul, Cuvântul, Hristos vine la Viață, trezindu-se la Viață, aceasta fiind învierea, aceasta fiind schimbarea trupului și a sufletului.

În mesajul **Călăuza**, fratele Branham a spus:

„Alegerea purtării voastre. Voi nu puteți să o amestecați. Voi sunteți fie pentru, fie împotriva lui Dumnezeu, iar ceea ce exprimați în afară, arată exact ceea ce este înăuntru. Înțelegeți? Scaietele... Mulți dintre voi cred, „Eu am botezul Duhului Sfânt și voi merge în ceruri.” Aceasta nu înseamnă deloc că vei merge în ceruri. Nu, domnule. Poți avea botezul Duhului Sfânt în fiecare ceas al vieții tale și totuși să fii pierdut și să mergi în iad.Așa este.Biblia spune aceasta.

Priviți aici, voi sunteți omul dinafară. Aveți cinci simțuri care contactează trupul dinafară. Dumnezeu v-a dat cinci simțuri nu pentru a intra în contact cu El, ci cu casa voastră pământească: văzul, gustul, pipăitul, mirosul și auzul.

Apoi, înăuntru aveți un duh care are cinci intrări: conștiința, dragostea și așa mai departe. Cinci intrări cu care contactați duhul lumii cu duhul vostru.

Trupul vostru firesc contactează firescul, iar duhul contactează duhul. Dar înăuntru, aveți un suflet, acesta fiind gena care a venit de la Dumnezeu.”

La aceasta a venit Cuvântul pentru a o aduce la viață. Cuvântul nu a venit ca să ne gâdile urechile, ca să înceapă o mișcare, să întemeieze o denotațiune sau să promoveze un om, ci Cuvântul a venit ca să aducă acea sămânță la viață. Noi am intrat în contact cu acea Viață, cu acel Cuvânt, cu acea Lumină, și ceva s-a schimbat în noi, iar acea schimbare a început să crească, și pe măsură ce ne hrănim cu Cuvântul și suntem ridicați în descoperire, în înviere și răpire, trupurile noastre muritoare sunt înviate. Cuvânt după Cuvânt, descoperire după descoperire, săptămână după săptămână, lună de lună, noi nu ar trebui să mergem înapoi în umblarea noastră. Nu ar trebui să dăm înapoi în viața noastră, ci ar trebui să mergem mai departe, să urcăm în mod constant și să mergem mai departe cu Dumnezeu, descoperire peste descoperire, Cuvânt cu Cuvânt, până când acest trup nu va mai putea rezista Cuvântului lui Dumnezeu, nu va mai putea rezista Vieții dinăuntru, aceasta trăgând acest trup într-o stare proslăvită.

Vreau să mai citesc un citat din **Lucruri care vor fi:**

„Singurul fel în care puteți fi un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu este să aveți Viață veșnică. Este o singură formă de Viață veșnică, aceasta fiind Viața lui Dumnezeu.”

Când ați primit-o? Ați avut-o dintotdeauna. Numai așa puteți fi un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu.

„O singură formă de Viață veșnică, Aceasta fiind Dumnezeu. Ca să fiți un fiu al lui Dumnezeu, a trebuit să fiți în El dintotdeauna. Gena vieții voastre spirituale, era în Dumnezeu Tatăl, înainte să fi existat o moleculă. Înțelegeți? Voi nu sunteți nimic altceva decât manifestarea genei Vieții care se afla în Dumnezeu, ca fiu al lui Dumnezeu.”

Când citim aceasta, vrem să spunem: „Nu vreau să fiu nimic altceva decât aceasta.” Astfel, trebuie să ne întoarcem și să ne aliniem la aceasta, să nu fim nimic altceva decât manifestarea seminței genă a lui Dumnezeu.

„Voi sunteți exprimați după ce Cuvântul Său a venit în voi, pentru a Lumina această epocă.”

Am citit aceasta cu un scop: „voi sunteți exprimați după ce Cuvântul Său a venit în voi.” Este nevoie ca Cuvântul să întâlnească Cuvântul, Viața să întâlnească Viața. Aș putea spune aceasta de o mie de ori și tot să nu fie înțeles corect pentru că uneori, căutăm o anumită experiență, o anumită emoție sau o anumită cale. Dar calea lui Dumnezeu este să aducă Cuvântul la voi, să aducă Viața la voi, să aducă Cuvântul pentru această epocă la voi, și Acesta trebuie să aducă o schimbare și să aducă această Viață la suprafață.

„Voi exprimați Viața lui Dumnezeu în voi pentru că sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Înțelegeți ce vreau să spun? Înțelegeți? Acum sunteți făcuți, sunteți în această biserică pentru că datoria voastră este să-L exprimați pe Dumnezeu în fața acestei națiuni și a acestui popor, a acestui cartier în care trăiți.

Oriunde sunteți, Dumnezeu a știut că veți fi aici pentru că trebuie să fiți una din genele sau atributele Sale. Trebuia să fiți. Dacă ați avut vreodată Viață veșnică, atunci a fost dintotdeauna Viață veșnică, și înainte să fie o temelie, o lume, Dumnezeu a știut că veți fi aici. Iar când Cuvântul sau apa, „spălarea prin apa Cuvântului” a căzut peste voi, a fost exprimat într-o ființă. Acum aveți părtășie cu Tatăl vostru, Dumnezeu, așa cum aveți cu tatăl vostru pământesc. Înțelegeți? Dacă Viața veșnică locuiește în voi, sunteți cetățeni ai Împăratului; nu cetățeni, ci sunteți copii, fii și fiice ai Dumnezeului Celui viu..”

Vedeți, această descoperire pe care fratele Branham a început s-o aducă la sfârșitul slujbei sale, a fost pentru a îndepărta teama. De ce ne temem noi? „Mi-e teamă că nu voi ajunge acolo.” Tu ai ajuns deja. „Mi-e teamă că nu voi fi acolo.” Tu ești deja acolo. Voi sunteți trei persoane, iar o persoană a voastră este deja dincolo, pe partea cealaltă. Voi aveți deja un trup de teofanie veșnic care vă așteaptă în ceruri. Voi ați reușit deja, nu mai există întrebarea dacă veți reuși sau nu. Lupta nu este: „Oare voi reuși? Oare sunt unul dintre ei?” Aceste lucruri ne-au fost confirmate pentru că am întâlnit persoana Cuvântului, care m-a schimbat.

„Voi ajunge la Răpire?” Dacă ați înviat deja, Răpirea nu poate avea loc fără voi. Dacă ați fost răpiți deja, Răpirea nu va pleca nicăieri până la schimbarea trupului vostru. Așadar nu există: „A trece pe lângă Răpire”, sau: „Răpirea va avea loc fără mine”, niciunul din aceste lucruri nu le găsim în adevărata descoperire a Cuvântului, pentru că adevărata descoperire a Cuvântului îndepărtează frica.

Întreaga umblare creștină se bazează pe odihnă. Odihna. Cheia pentru a opera orice dar, este să ne odihnim. Ca să ne găsim poziția, nu trebuie să spunem: „Nu știu dacă sunt cutare sau cutare”. Nu, ci: „Eu am fost înainte. Voi fi ceea ce am fost înainte.” Voi reuși? Voi ajunge acolo? Eu am ajuns deja. Sunt eu un copil al lui Dumnezeu? Eu am fost înainte de întemeierea lumii un copil al Său. Cum știm aceasta? Pentru că sufletul meu s-a schimbat, dorințele mele s-au schimbat, centrul a ceea ce sunt, a fost adus la Viață. Gândurile mele sunt la El și dragostea mea este pentru El. Iubesc Cuvântul Său și de fiecare dată când aud de El, ceva din mine tresaltă de bucurie. Eu răspund la Cuvântul care mă ridică mai sus și mă schimbă treptat. El mă schimbă.

Noi vom putea trăi la potențialul nostru deplin când nu vom mai încerca să răspundem la întrebări vechi despre nașterea din nou, din pricina părerilor denominaționale. „Dumnezeule, eu am înviat deja și sunt răpit. Tu nu mă vei lăsa în urmă, nu mă vei îndepărta și nu mă vei izgoni pentru că m-ai primit deja. Tu te-ai unit deja cu mine. M-ai înviat deja. Eu nu ratez nimic, iar acum mă pot concentra pe ceea ce sunt aici pe pământ și pe ceea ce trebuie să fac, adică să exprim Viața lui Dumnezeu.”

Vedeți, Diavolul ne aduce întotdeauna înapoi la încercarea de a răspunde la întrebări care au deja un răspuns, ca să nu exprimăm ceea ce ar trebui să exprimăm în această viață. Noi ar trebui să fim un popor liber. Liber de griji, de frică, de teamă, ar trebui să fim un popor liber. Această descoperire ar trebui să îndepărteze robia de peste noi; toate restricțiile, toată frica și teama, ar trebui să fie îndepărtate de peste noi ca să putem fi cu adevărat ceea ce am fost mențiți dintotdeauna să fim. Noi nu sperăm că ceva va funcționa, că următoarea mișcare va funcționa, ci credem că pașii celor neprihăniți sunt rânduiți de Domnul. Eu sunt un copil al lui Dumnezeu și am văzut calea pe care voi merge. El știe calea pe care voi merge, cunoaște sfârșitul, iar eu sunt un copil al lui Dumnezeu și umblu pe calea lui Dumnezeu. Dacă am nevoie să fac un pas la stânga sau la dreapta, El mă va ajuta să merg la stânga sau la dreapta pentru că inima mea este curată înaintea Lui.

Prima parte din mine, omul din interior, a înviat și a fost deja răpit. Trupul-duh este deja acolo. Noi suntem mai mult Acolo decât aici. Putem crede aceasta, prieteni? Putem crede aceasta? Noi suntem mai mult Acolo decât aici. Este un singur om, o singură parte a mea care a mai rămas să treacă dincolo, cele două părți trăgând-o pe aceasta cât de repede pot. De aceea, lucrurile lumii cad de peste noi și dorințele noastre pământești pălesc. De aceea, pasiunile noastre se schimbă tot timpul, fiindcă deja există două părți ale noastre care au înviat, care se află de partea cealaltă, trăgându-l și pe acest ultim om dincolo, pe acest om de carne, aducându-l mai sus și mai sus și mai sus.

Învierea are loc, Răpirea se desfășoară, se mișcă chiar acum, în mine, în trupul meu de carne. Cum știm că a început deja? A început pentru voi și pentru mine,

pentru că sunt lucruri pe care le-am biruit în ultimii șapte ani, lucruri pe care nu le-am putut birui înainte. Gândurile noastre s-au schimbat, iar în trup au fost dorințe care au dispărut pentru totdeauna. Dorințele firești, lucrurile lumești au început să dispară pur și simplu. Cine a făcut aceasta? Nu a fost voința mea sau o gândire pozitivă, ci a fost descoperirea acestui Cuvânt care m-a atras și m-a ridicat de pe pământ.

Ceea ce a înviat trupul vostru muritor, același Duh, aceeași Viață, oricum L-ați numi, ceea ce este în voi, este Turnul de control din interior, care schimbă acest trup muritor și-l aliniază cu Cuvântul; este ceea ce va schimba trupul de carne, astfel încât să nu mai poftască lucrurile lumii, iar într-o zi să dispară. Și dacă vom putea vedea aceasta întâmplându-se, de ce ne mai îngrijorăm pentru schimbarea atomilor trupului nostru? Noi ne schimbăm deja.

Înainte, nu puteam schimba anumite lucruri, dar acum ele s-au schimbat. Eu nu puteam schimba dorința cutare, dar ea nu mai există. Nu puteam evita să fiu ispitit de cutare lucru, dar acum nu mai sunt ispitit. Mai mult decât oricine pe pământ, noi ar trebui să credem că vom parcurge tot drumul fiindcă ceea ce ne-a atras la înălțimea la care suntem astăzi, ne va atrage și ne va duce până la sfârșit.

Acest trup se va alinia cu ceea ce are loc deja înăuntrul nostru. Noi am trecut deja printr-o schimbare a trupului, iar acum trecem prin alta. Acest trup se schimbă. De aceea presăm spre chemarea înaltă, de aceea ne hrănim cu Cuvântul.

Așa cum am spus mai devreme, de ce citim aceeași predică pe care am citit-o de zece ori până acum? De ce citim aceeași Biblie? De ce venim la aceleași servicii? De ce? Pentru ca acest Cuvânt să fie înălțat: „*Fiindcă Eu trăiesc, și voi trăiți*”. Dacă acest Cuvânt și această descoperire poate fi înălțată, atunci va putea începe să atragă Viața care este în mine. Vedeti, nu este ceva ce ne putem însuși, nu este un pui de găină care-și pune pene de vultur, nu este un corb care încearcă să fie un porumbel, ci este Viața dinăuntru.

Fratele Branham a spus că porumbelul este o pasăre deosebită pentru că are ulei înăuntru, iar uleiul este simbolul Duhului Sfânt. El se curăță dinăuntru în afară, nu trebuie să facă baie, ci acel ulei îl curăță dinăuntru în afară. Amin! Ce se întâmplă? Învierea are loc dinăuntru în afară. Noi umblăm în înviere. Am fost răpiți și suntem răpiți. Ce descoperire, prieteni! Să o lăsăm să ne schimbe, să ne ducă mai sus, să ne atragă mai sus. Să ne ridicăm cu toții în picioare în timp ce voi citi un citat din mesajul **Este răsăritul soarelui**:

„Credeti aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”) Noi vom învia! În El, noi devenim parte din El, Paștele, taina descoperită a lui Dumnezeu așa cum era atunci, sau Viața după moarte. Noi, care eram odată morți în păcat și nelegiuire, suntem acum vii. Adevărata Pecete a Paștelui a frânt moartea din jurul meu, iar acum suntem vii. La început, Pecetea Paștelui a rupt pecetea pecetii romane cu care era pecetluit El. Când ei mureau, era dusă; dar El a rupt pecetea și a descoperit taina. Acum, Dumnezeu a rupt prin Duhul Său cel Sfânt pecetea din jurul vieților noastre, iar Hristos este descoperit în timp ce El trăiește în noi pentru că acum suntem înviați cu El.”

Ce s-a întâmplat în mesajele din anul 1965? După mine, Dumnezeu prin fratele Branham a îndepărtat pecetea, taina nașterii mele din nou. Nu a fost doar o decizie luată de mine și nici un acord mental personal cu Cuvântul, ci atunci când El a îndepărtat-o și a descoperit ce era, era Dumnezeu care regăsea o porțiune din Sine Însuși.

Nașterea noastră din nou a fost Dumnezeu care a venit la Dumnezeu, Cuvântul venind la Cuvânt, Viața venind la Viață. Duhul Sfânt a venit și a găsit ceea ce a rânduit Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, acea sămânță care a venit de la început până acum. și când Duhul Sfânt a găsit-o, Focul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt a luminat-o, iar ea a izbucnit la Viață. Aceasta a fost nașterea noastră din nou. De aceea, când mintea noastră începe să șovăie și trupul nostru începe să devină slab, noi nu pierdem nașterea noastră din nou, experiența noastră cu Dumnezeu pentru că nu este ceva ce a avut loc doar în minte sau în trup, ci a avut loc în suflet, a fost Dumnezeu care a intrat în contact cu Dumnezeu, Viața a intrat în contact cu Viața, iar aceasta nu se va schimba și nu va păli niciodată.

Fratele Branham a spus că tu poți să-ți pierzi mințile și să înnebunești, dar Aceasta nu se va schimba. Ce s-a întâmplat? Taina a fost descoperită. Nu este faptul că ne-a plăcut Mesajul; nu a fost faptul că am crezut că a fost o idee mai bună sau că cineva a aliniat Scripturile ca să mă convingă, ci tot ce era în mine, a fost pus în contact cu El, pentru ca El să poată fi pus în contact cu mine, iar când doi omnipotenți se întâlnesc, partea din Dumnezeu rânduită mai dinainte, care a fost pusă în mine, a venit la Viață. Aceasta a fost nașterea noastră din nou și nu vom renunța la ea pentru nimic. Eu nu voi îngădui ca Diavolul să-mi aducă alt argument în afară de acesta, pentru că este ceea ce mă schimbă și mă schimbă iar și iar.

Prieteni, învățătura: „A încerca din greu”, sau învățătura străduinței, nu mai este valabilă, păreile denomiționale nu mai sunt valabile. Ele cuprind politicieni care pretind că sunt creștini născuți din nou, dar trăiesc tot felul de vieți cumplite. Cum pot pretinde că sunt creștini născuți din nou? Aceasta le spun predicatorii lor, iar ei cred că Isus a murit pe cruce. Ei chiar cred că Isus a murit pe cruce pentru păcatele lumii, cred aceasta cu adevărat. Dar de ce aceasta nu are putere să le schimbe viețile și să-i facă morali, duhovnicești, asemenea lui Hristos? Vedeți, acesta este întunericul denomițional care vă spune că puteți fi de acord cu ceva, puteți spune ceva și puteți repeta după un predicator ca să fiți născuți din nou. Dar singura cale prin care puteți fi născuți din nou, este dacă în voi este ceva care să se nască, dacă este o Viață care să fie adusă la Viață. Dacă acolo nu este nimic, nu puteți fi născuți din nou, dar dacă acolo este o sămânță-genă a lui Dumnezeu, Dumnezeu o va căuta și o va găsi pentru că mama vultur știe că are un ou acolo și a plecat să-l caute.

Dumnezeu v-a găsit pe voi, nu voi pe Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu era deja în voi, El a trebuit să Se găsească pentru că nu se putea pierde pe Sine.

Pecetea a fost ruptă, piatra romană a fost dată la o parte și nu mai sunt păreri denomiționale; eu sunt un copil al lui Dumnezeu, dar nu datorită comportamentului meu, a deciziilor mele, ci sunt un copil al lui Dumnezeu pentru că eram în El înainte de întemeierea lumii. Nimic nu va îndepărta aceasta. Noi nu vom renunța la aceasta din cauza unei șoapte prostești a Diavolului sau a unei idei denomiționale.

Acum noi, cei care am fost rânduți mai dinainte pentru a-L manifesta pe Dumnezeu în această lume, ne putem așeza în acel canal în care El poate începe să lucreze pentru că toată teama și frica au fost date la o parte? Eu nu sunt îngrijorat că voi pierde barca, ci atunci când mă rog și plâng este pentru a fi mai plăcut Lui. Nu pentru a fi salvat din nou. Eu mă lupt cu trupul meu ca să-i fiu mai plăcut Lui, nu ca să fiu convertit din nou.

Ne putem odihni în locul unde Viața Lui poate trăi în noi? Ne putem îndepărta de teama și de zbuliumul cu privire la cine suntem: sunt eu cutare sau cutare, greșesc sau am înțeles lucrurile bine? Putem să cădem într-un canal și să ne relaxăm în cadrul unui dar? Ne putem odihni în Duhul, lăsându-L pe Dumnezeu să facă doar ceea ce poate să facă El? Lăsați teama să plece. Întoarceți-vă la originile voastre. Mergeți dincolo de începutul vostru, pentru că începutul vostru denotă timp. Vă puteți întoarce înapoi, dincolo de începutul vostru, la originile voastre? Unde sunt originile voastre? Dacă ele sunt în El, totul este în ordine.

Odihnește-te micuță Mireasă, odihnește-te. „*Nu te teme turmă mică, Tatăl Tău îți dă cu plăcere Împărăția.*” Nu vă îngrijorați, nu vă impacientați, totul decurge la timp. Lăsați ca pacea care trece de înțelegerea noastră să ne cuprindă inimile și să ne ducă în locul în care dorește El să fim.

Dumnezeu să vă binecuvânteze sfinților!

-Amin-